உ

பவணந்தி முனிவர்

இயற்றிய

நன்னூல்

பதிப்பாசிரியர் :

சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழாசிரியர்

மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்.

வெளியிடுவோர் :

வாவிள்ள

இராமசாமி சாஸ்த்ருலு அண்ட் ஸன்ஸ்

292, எஸ்பிளனேட், சென்னை.

 [அக்ஷய, கார்த்திகை

PRINTED AT THE SRI RAMA PRESS,
15, BROADWAY, MADRAS.—1926.

உ

கடவுள் துணை

பதிப்புரை

வட மொழியிலும் தெலுங்கிலு முள்ள சிறந்த நூல்களைச் சென்ற எழுபது ஆண்டுகளாக ஒழுங்காக அச்சிட்டுக் கொண்டு வருகின்றோம். எமது முயற்சியின் பயனாக இவ்விரு மொழிகளிலும் சிறந்து விளங்கும் அரிய பழைய நூல்களும் புதிய நூல்களும் அச்சிடப்பட்டு எல்லாருக்கும் எளிதிலே பயன்பட்டு வருகின்றன. இத்தகைய எமது முயற்சியினால் ஏறக்குறைய எல்லா நூல்களும் சிறப்பு முறையில் அச்சிட்டு வெளியாகி யாவராலும் போற்றப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ் மொழியில் விளங்குகின்ற சங்க நூல்கள் தமிழர் எண்ணங்களையும், கல்வி அறிவு நுட்பங்களையும், நாகரிக இயல்புகளையும் இனிது விளக்குதலின் அவற்றைத் தமிழ் நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொருவரும் அறிய வேண்டுவது கடமையாகும். இக்கருத்துக் கிணங்கத் தமிழ் நூல்கள் எல்லாவற்றையும் உயர்ந்த பதிப்புக்களாக அச்சிட எண்ணி ஒருதனி அச்சுக்கூடத்தை அதற்கெனவே வரையறுத்து வைத்துள்ளோம். இது நாளடைவில் வளர்ச்சியுறுமென நம்புகின்றோம்.

தமிழில் நிறைந்த புலமையுடைய அறிஞர்களைக் கொண்டு ஒவ்வொரு புத்தகத்துக்கும் குறிப்புரை, முகவுரை, பாடபேதம் முதலியவற்றைச் செவ்வையாக எழுதுவித்துத் தகுந்த முறையில் அச்சிட்டு வெளியிடுதலும், ஆங்கிலம் அறியாத தமிழ் மக்கள் இனிது உணர்ந்து பயனடையுமாறு கதை, பௌதிக சாத்திரம், இரசாயன சாத்திரம், தத்துவ சாத்திரம், தேசிய சாத்திரம், பொருள் நூல் முதலியவற்றைத் தக்கவர்களைக் கொண்டு நன்கு மொழி பெயர்த்து அழகிய உரை நடையில் ஆராய்ந்து எழுதுவித்து வெளியிடுதலும் எமது நோக்கங்களாகும்.

இவ் வகையில் இடம், பொருள், ஏவல் கிடையாமையினால் இதுவரையில் வெளிப்படாதிருக்கும் அறிவு ஆராய்ச்சி நுட்பங்கள் இதனால் வெளிவர இடம்பெறுமாயின் எமது முயற்சி பயனடைந்ததெனா எண்ணி மகிழ்வோம். தமிழகத்தார் எமது முயற்சி இனிது முடியுமாறு உதவிசெய்ய வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளை வழுத்துகின்றோம்.

உடனே வெளிவரும் எமது பதிப்புக்கள் :

வசன நூல்கள்

1. மனுமுறை கண்ட வாசகம்
2. சீவகாருண்ய ஒழுக்கம்
3. பஞ்ச தந்திரம்
4. கதாமஞ்சரி
5. விநோதரச மஞ்சரி

பாராயண நூல்கள்

1. கந்தரனுபூதி
2. விநாயகர் அகவல்
3. சிவானந்த லகரி
4. சௌந்தரிய லகரி
5. இலக்குமி தோத்திரம்

நீதி நூல்கள்

1. திருக்குறள்
2. நாலடியார்
3. நீதி நெறி விளக்கம்
4. ஆசாரக் கோவை

திரட்டு நூல்கள்

1. அருட்பா
2. தேவாரம்
3. திருப்புகழ்
4. பட்டினத்தார் பாடல்
5. தாயுமானவர் பாடல்

திருக்குறள் விளக்க நூல்கள்

1. சிவசிவ வெண்பா
2. சோமேச வெண்பா
3. இரங்கேச வெண்பா
4. ஆத்திசூடி வெண்பா
5. திருத்தொண்டர்வெண்பா

இலக்கணமும் நிகண்டும்

1. நேமிநாதம்
2. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை
3. பதினோராவது நிகண்டு
4. திவாகரம்

வாவிள்ள இராமசாமி சாஸ்த்ருலு அண்ட் ஸன்ஸ்.

நூலாசிரியர்

இவ்வரிய இலக்கண நூலை இயற்றியவர் பவணந்தி என்னும் சமண முனிவர்; இவர் தொண்டை மண்டலத்திலேயுள்ள சனகாபுரம் என்னும் ஊரிலே பிறந்தவர்; வடமொழி, தென்மொழி ஆகிய இரண்டிலும் வல்லவர்; சீயகங்கன் என்னும் சிற்றரசன் விழைந்த வண்ணம் இந்நூலைச் செய்தனர்; இவர் வடமொழி இலக்கணம் சிலவற்றையும் தமது நூலிலே நுழைத்துள்ளார்.

நன்னூல் ஐந்திலக்கணமாகச் செய்யப்பட்டதென்றும் அவற்றில் எழுத்து சொல் என்னும் இரண்டுமே எஞ்சி நின்றன வென்றும் ஒரு சிலர் கூறுவர். அதற்கு ஆதாரமாக அவர் காட்டுவது அதன் சிறப்புப் பாயிரத்திலே வரும் 'ஐந்தையும்...தருகென' என்னும் சொற்றொடரே ஆகும். அதற்கு வேறு வகையாகப்பொருள்கூறி மறுத்துப் பவணந்தியாரால் செய்யப்பட்டன எழுத்து, சொல் இரண்டுமே என்பர் வேறு சிலர். இந்நூல் திட்ப நுட்பஞ் செறிந்தது; இது முன்னூல் வழியே செய்யப்பட்ட பின்னூல் பலவினுஞ் சிறந்தது என்பது இலக்கணக் கொத்துடையார் கருத்து. அவர் கூறிய சூத்திரம் பின்வருவது:

> "முன்னூ லொழியப் பின்னூல் பலவினுள்
> நன்னூலார்தமக் கெந்நூலாரும் இணையோ
> என்னுந் துணிவே மன்னுக."

மூன்றாங் குலோத்துங்க சோழன் (கி. பி. 1178–1216) காலத்திருந்த சீயகங்கன் விரும்பியவாறு இந்நூல் செய்யப் பட்டதாதலின், இவ்வாசிரியர் காலமும் அதுவே யாதல் தெளியப்படும்; பிங்கல நிகண்டு இயற்றிய ஆசிரியருக்கு இவர் பிற்பட்டவர் என்பது இந்நூலின் இறுதியிலே வரும் 'பிங்கல முதலா நல்லோ ருரிச்சொலின் நயந்தனர் கொளலே' என்னும் அடிகளால் தெள்ளிதின் விளங்கும்.

இதற்கு மயிலைநாதர், ஆண்டிப்புலவர், சங்கர நமச் சிவாயப் புலவர் முதலிய பலர் உரைகண்டனர்; சங்கர நமச்சிவாயர் உரை மாதவச் சிவஞான யோகீந்திரரால் திருத்தப்பட்டு முள்ளது. இந்நூல் தொல்காப்பியத் தோடு சிற்சில இடங்களில் மாறுபட்டுள்ளது. இதனால் சிவஞான முனிவர், சுவாமிநாத தேசிகர் முதலிய புலவர்க ளாலும் இக்காலத்தே புலவர் சிலராலும் கண்டிக்கப்பட் டிருக்கிறது. இதுவே ஆங்கிலக் கல்லூரிகளிலே மாணவ ருக்குப் பாடமாக ஏற்படுத்திக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு மாணவருக்கு ஏற்ற பெற்றியல் அமைந்த காண் டிகை உரைகளும் விளக்க உரைகளும் சில தோன்றியிருக் கின்றன. எவ்வாறாயினும் இஃது ஒரு சிறந்த இலக்கணம் என்பதும் இதனை யொத்த நூல் பிற்காலத்திலே எழுந்த தில்லை என்பதும் எவராலும் மறுக்கலாகாத உண்மை.

மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாயிரம்

மலர்தலை உலகின் மல்கிருள் அகல
இலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும்
பரிதியி னொருதா னாகி முதலீறு
ஒப்பளவு ஆசை முனிவிகந் துயர்ந்த
அற்புத மூர்த்திதன் அலர்தரு தன்மையின்
மனஇருள் இரிய மாண்பொருள் முழுவதும்
முனிவற அருளிய மூவறு மொழியுளும்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனுநான் கெல்லையின் இருந்தமிழ்க் கடலுள்
அரும்பொரு ளைந்தையும் யாவரும் உணரத்
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னார்
இகலற நூறி யிருநில முழுவதும்
தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணம்
திசைதொறும் நிறுவிய திறலுறு தொல்சீர்க்
கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்
திருந்திய செங்கோற் சீய கங்கன்
அருங்கலை விநோதன் அமரா பரணன்
மொழிந்தன னாக முன்னோர் நூலின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்
பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனியருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்னூல்

பொதுப்பாயிரம்

பாயிரத்தின் பெயர்கள்

முகவுரை பதிகம் அணிந்துரை நூன்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம். 1

பாயிர வகை

பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனஇரு பாற்றே. 2

பொதுப்பாயிரம் இன்னதென்பது

நூலே நுவல்வோன் நுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றாம் ஐந்தும்
எல்லா நூற்கும் இவைபொதுப் பாயிரம். 3

க. நூலினது வரலாறு

நூல் இன்னதென்பது

நூலின் இயல்பே நுவலின் ஓரிரு
பாயிரந் தோற்றி மும்மையின் ஒன்றாய்
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி
ஐயிரு குற்றமும் அகற்றியம் மாட்சியோடு
எண்ணான் குத்தியின் ஓத்துப் படலம்
என்னும் உறுப்பினிற் சூத்திரங் காண்டிகை
விருத்தி யாகும் விகற்பநடை பெறுமே. 4

மூவகை நூல்

முதல்வழி சார்பென நூல்மூன் றாகும். 5

முதனூல் இன்னதென்பது

அவற்றுள்,
வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும். 6

வழிநூல் இன்னதென்பது

முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி
அழியா மரபினது வழிநூ லாகும். 7

சார்புநூல் இன்னதென்பது

இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும். 8

வழிநூலுக்குஞ் சார்புநூலுக்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி

முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவம் என்பதற்கும்-முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்துமெனும் மேற்கோளி லென்பதற்குங்
கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள். 9

நூற்பொருட் பயன்

அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதல் நூற் பயனே. 10

எழுமதம்

எழுவகை மதமே உடன்படல் மறுத்தல்
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே

தாஅன் நாட்டித் தனாது நிறுப்பே
இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிவே
பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல் ஏனைப்
பிறிதொடு படாஅன் தன்மதங் கொளலே. 11

பத்துக் குற்றம்

குன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல்
கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல்
வழூஉச்சொற் புணர்த்தல் மயங்க வைத்தல்
வெற்றெனத் தொடுத்தல் மற்றொன்று விரித்தல்
சென்றுதேய்ந் திறுதல் நின்றுபய னின்மை
என்றிவை யீரைங் குற்றம் நூற்கே. 12

பத்தழகு

சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்
நவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்
ஓசை யுடைமை ஆழமுடைத் தாதல்
முறையின் வைப்பே உலகமலை யாமை
விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்தது
ஆகுதல் நூலிற் கழகெனும் பத்தே. 13

முப்பத்திரண்டு உத்தி

நுதலிப் புகுதல் ஓத்துமுறை வைப்பே
தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடித்துக் காட்டல் முடிவிடங் கூறல்
தானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்தல் தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல்
இரட்டுற மொழிதல் ஏதுவின் முடித்தல்

ஒப்பின் முடித்தல் மாட்டெறிந் தொழுகல்
இறந்தது விலக்கல் எதிரது போற்றல்
முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
விகற்பத்தின் முடித்தல் முடிந்தது முடித்தல்
உரைத்தும் என்றல் உரைத்தாம் என்றல்
ஒருதலை துணிதல் எடுத்துக் காட்டல்
எடுத்த மொழியி னெய்த வைத்தல்
இன்ன தல்ல திதுவென மொழிதல்
எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல்
பிறநூல் முடிந்தது தானுடன் படுதல்
தன்குறி வழக்க மிகஎடுத் துரைத்தல்
சொல்லின் முடிவி னப்பொருள் முடித்தல்
ஒன்றின முடித்தல் தன்னின முடித்தல்
உய்த்துணர வைப்பென உத்தியெண் ணான்கே. 14

உத்தி இன்னதென்பது

நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
ஏற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத்
தகும்வகை செலுத்துதல் தந்திர உத்தி. 15

ஓத்து இன்னதென்பது

நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு
ஓரினப் பொருளை யொருவழி வைப்பது
ஓத்தென மொழிப உயர்மொழிப் புலவர். 16

படலம் இன்னதென்பது

ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரின் அதுபடல மாகும். 17

சூத்திரம் இன்னதென்பது

சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வன் ஆடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம். 18

சூத்திர நிலை

ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத் திரநிலை. 19

சூத்திரங்களுக்குக் காரணவகையால்வரும் பெயர் வேறுபாடு

பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம். 20

உரையினது பொது இலக்கணம்

பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொருள்
தொகுத்துரை உதாரணம் வினாவிடை விசேடம்
விரிவு அதி காரந் துணிவு பயனொடு
ஆசிரிய வசனமென் றீரே ழுரையே. 21

காண்டிகையுரை இன்னதென்பது

கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினும்
அவற்றொடு வினாவிடை யாக்க லானும்
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை. 22

விருத்தியுரை இன்னதென்பது

சூத்திரத் துட்பொருள் அன்றியும் ஆண்டைக்கு
இன்றி யமையா யாவையும் விளங்கத்
தன்னுரை யானும் பிறநூ லானும்

ஐயம் அகலஐங் காண்டிகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை எஞ்சா திசைப்பது விருத்தி. 23

நூலென்னும் பெயர்க் காரணம்

பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவல் இழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா — எஞ்சாத
கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக
மையிலா நூல்முடியு மாறு. 24

உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா — மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூ லஃதேபோல் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூல் மாண்பு. 25

---

2. ஆசிரியனது வரலாறு

நல்லாசிரியர் இலக்கணம்

குலனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சியும்
உலகியல் அறிவோடு உயர்குணம் இனையவும்
அமைபவன் நூலுரை யாசிரி யன்னே. 26

தெரிவரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும்
பருவம் முயற்சி யளவிற் பயத்தலும்
மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே. 27

அளக்க லாகா அளவும் பொருளும்
துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்
வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு மலைக்கே. 28

ஐயந் தீரப் பொருளை யுணர்த்தலும்
மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே. 29

மங்கல மாகி யின்றி யமையாது
யாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே. 30

ஆசிரியராகாதார் இலக்கணம்

மொழிகுணம் இன்மையும் இழிகுண இயல்பும்
அழுக்கா றவாவஞ்சம் அச்சம் ஆடலும்
கழற்குடம் மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை
முடத்தெங் கொப்பென முரண்கொள் சிந்தையும்
உடையோர் இலரா சிரியரா குதலே. 31

பெய்தமுறை யன்றிப் பிறழ உடன்றரும்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே. 32

தானே தரக்கொளின் அன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை. 33

அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொருள் தான்பிறர்க்கு
எளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை. 34

பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் களிக்கும் அதுமுடத் தெங்கே. 35

---

3. பாடஞ்சொல்லலின் வரலாறு

ஈதல் இயல்பே இயம்புங் காலைக்
காலமும் இடனும் வாலிதின் நோக்கிச்
சிறந்துழி யிருந்துதன் தெய்வம் வாழ்த்தி
உரைக்கப் படும்பொருள் உள்ளத் தமைத்து

விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து [ளக்
கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவன் உளங்கொ
கோட்டமில் மனத்தின் நூல்கொடுத்தல் என்ப. 36

---

4. மாணாக்கனது வரலாறு

மாணாக்கர் இலக்கணம்

தன்மகன் ஆசான் மகனே மன்மகன்
பொருள்நனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே
உரைகோ ளாளற்கு உரைப்பது நூலே. 37

அன்னம் ஆவே மண்ணொடு கிளியே
இல்லிக் குடம்ஆடு எருமை நெய்யரி
அன்னர் தலையிடை கடைமா ணாக்கர். 38

மாணாக்கராகாதார் இலக்கணம்

களிமடி மானி காமி கள்வன
பிணியன் ஏழை பிணக்கன் சினத்தன்
துயில்வோன் மந்தன் தொன்னூற் கஞ்சித்
தடுமா றுளத்தன் தறுகணன் பாவி
படிறன் இன்னோர்க்குப் பகரார் நூலே. 39

---

5. பாடங் கேட்டலின் வரலாறு

கோடல் மரபே கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடல் முனியான்
குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப் பிற்சார்ந்து
இருவென இருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
பருகுவன் அன்னஆர் வத்த னாகிச்

சித்திரப் பாவையின் அத்தகவு அடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகக்
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப் போதல் என்மனார் புலவர். 40

நூல்பயில் இயல்பே நுவலின்வழக் கறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்
ஆசாற் சார்ந்தவை அமைவரக் கேட்டல்
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்
வினாதல் வினாயவை விடுத்தல் என்றிவை
கடனாக் கொளினே மடம்நனி யிகக்கும். 41

ஒருகுறி கேட்போன் இருகாற் கேட்பிற்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே. 42

முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும். 43

ஆசா னுரைத்த தமைவரக் கொளினும்
காற்கூ றல்லது பற்றல னாகும். 44

அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருகாற்
செவ்விதின் உரைப்ப அவ்விரு காலும்
மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும். 45

அழலின் நீங்கான் அணுகான் அஞ்சி
நிழலின் நீங்கான் நிறைந்த நெஞ்சமொடு
எத்திறத் தாசான் உவக்கும் அத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சி வழிபாடே. 46

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்

சிறப்புப்பாயிரத்துக்குப் பொதுவிதி

ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே. 47

காலங் களனே காரண மென்றிம்
மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே. 48

நூற்பெயருக்குச் சிறப்புவிதி

முதனூல் கருத்தன் அளவு மிகுதி
பொருள்செய் வித்தோன் தன்மைமுத னிமித்தினும்
இடுகுறி யானும் நூற் கெய்தும் பெயரே. 49

வழியின்வகையாகிய நூல்யாப்புக்குச் சிறப்புவிதி

தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்ப்பு
எனத்தகும் நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப. 50

சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தற்குரியார் இவரேன்பது

தன்னா சிரியன் தன்னொடு கற்றோன்
தன்மா ணாக்கன் தகுமுரை காரனென்று
இன்னோர் பாயிரம் இயம்புதல் கடனே. 51

சிறப்புப்பாயிரம் பிறர் செய்தற்குக் காரணம்

தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும்
தான்தற் புகழ்தல் தகுதி யன்றே. 52

தற்புகழ்ச்சி குற்ற மாகாத இடங்கள்

மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும்
தன்னுடை யாற்றல் உணரா ரிடையினும்
மன்னிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும்
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்
தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்புல வோற்கே. 53

பாயிரம் நூலுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பின தென்பது

ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே. 54

மாடக்குச் சித்திரமும் மாநகர்க்குக் கோபுரமும்
ஆடமைத்தோள் நல்லார்க் கணியும்போல்-நாடிமுன்
ஐதுரையா நின்ற அணிந்துரையை எந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது. 55

1. எழுத்ததிகாரம்

1. எழுத்தியல்

கடவுள் வணக்கமும் அதிகாரமும்

பூமலி அசோகின் புனைநிழல் அமர்ந்த
நான்முகற் றொழுதுநன் கியம்புவன் எழுத்தே. 56

எழுத்திலக்கணத்தின் பகுதி

எண்பெயர் முறைபிறப்பு உருவம் மாத்திரை
முதலீறு இடைநிலை போலி யென்றா
பதம்புணர்பு எனப்பன் னிருபாற் றதுவே. 57

1. எண்

எழுத்து இன்னதென்பதும் அதன்வகையும்

மொழிமுதற் காரணம் ஆம் அணுத் திரளொலி
எழுத்து அது முதல்சார் பெனஇரு வகைத்தே. 58

முதலெழுத்தின் விரி

உயிரும் உடம்புமாம் முப்பது முதலே. 59

சார்பெழுத்தின் வகை

உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரளபு ஒற்றளபு
அஃகிய இ உ ஐ ஔ மஃகான்
தனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும். 60

சார்பெழுத்தின் விரி

உயிர்மெய் இரட்டுநூற் றெட்டுஉய ராய்தம்
எட்டுஉயி ரளபுஎழு மூன்றுஒற் றளபெடை

ஆறேழ் அஃகும் இம்முப் பானேழ்
உகரம் ஆறாறு ஐகான் மூன்றே
ஔகான் ஒன்றே மஃகான் மூன்றே
ஆய்தம் இரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி
ஒன்றொழி முந்நூற் றெழுபான் என்ப. 61

---

2. பெயர்

பெயர்க்கெல்லாம் பொது இலக்கணம்

இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின. 62

எழுத்தின் பெயர்

அம்முதல் ஈராறு ஆவி கம்முதல்
மெய்ம்மூ ஆறென விளம்பினர் புலவர். 63

அவற்றுள்
அ இ உ எ ஒக்குறில் ஐந்தே. 64

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ நெடில். 65

அ இ உம்முதற் றனிவரிற் சுட்டே. 66

எ யா முதலும் ஆ ஓ ஈற்றும்
ஏ யிரு வழியும் வினா ஆகும்மே. 67

வல்லினம் க ச ட த ப ற வென வாறே. 68

மெல்லினம் ங ஞ ண ந ம ன வெனவாறே. 69

இடையினம் ய ர ல வ ழ ள வெனவாறே. 70

இன எழுத்து

ஐஔ இஉச் செறிய முதலெழுத்து
இவ்விரண் டோரின மாய்வரல் முறையே. 71

இனம் என்பதற்குக் காரணம்

தானம் முயற்சி அளவு பொருள்வடிவு
ஆனவொன் றாதியோர் புடையொப் பினமே. 72

---

3. முறை

சிறப்பினும் இனத்தினுஞ் செறிந்தீண் டம்முதல்
நடத்தல் தானே முறையா கும்மே. 73

---

4. பிறப்பு

பிறப்பின் பொதுவிதி

நிறையுயிர் முயற்சியின் உள்வளி துரப்ப
எழும்அணுத் திரளுரங் கண்டம் உச்சி
மூக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்
வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே. 74

முதலெழுத்துக்களுக்கு இடப்பிறப்பு

அவ்வழி,
ஆவி யிடைமை யிடமிட றாகும்
மேவு மென்மைமூக் குரம்பெறும் வன்மை. 75

முதலெழுத்துக்களுக்கு முயற்சிப் பிறப்பு

அவற்றுள்

முயற்சியுள் அ ஆ அங்காப் புடைய. 76

இ ஈ எ ஏ ஐ அங் காப்போடு
அண்பல் முதல்நா விளிம்புற வருமே. 77

உ ஊ ஒ ஓ ஔ இதழ் குவிவே. 78

கஙவுஞ் சஞவும் டணவு முதலிடை
நுனிநா அண்ண முறமுறை வருமே. 79

அண்பல் லடிநா முடியுறத் தநவரும். 80

மீகீழ் இதழுறப் பம்மப் பிறக்கும். 81

அடிநா வடியண முறயத் தோன்றும். 82

அண்ணம் நுனிநா வருட ரழவரும். 83

அண்பல் முதலும் அண்ணமு முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்றவும் வருடவும்
லகார ளகார மாயிரண்டும் பிறக்கும். 84

மேற்பல் லிதழுற மேவிடும் வவ்வே. 85

அண்ண நுனிநா நனியுறிற் றனவரும். 86

சார்பெழுத்துக்கு இடமுயற்சி

ஆய்தக் கிடந்தலை அங்கா முயற்சி
சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய. 87

பிறப்புக்குப் புறனடை

எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் உழப்பில்
திரிபுந் தத்தமிற் சிறிதுள வாகும். 88

உயிர்மெய்

புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியும்
ஏனை உயிரோ டுருவு திரிந்தும்
உயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்
பெயரொடும் ஒற்றுமுன் னாய்வரும் உயிர்மெய். 89

முற்றாய்தம்

குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே. 90

உயிரளபெடை

இசைகெடின் மொழிமுதல் இடைகடை நிலைநெடில்
அளபெழும் அவற்றவற் றினக்குறில் குறியே. 91

ஒற்றளபெடை

ஙஞண நமன வயலள ஆய்தம்
அளபாங் குறிலிணை குறிற்கீ ழிடைகடை
மிகலே அவற்றின் குறியாம் வேறே. 92

குற்றியலிகரம்

யகரம் வரக்குற ளுத்திரி யிகரமும்
அசைச்சொல் மியாவின் இகரமுங் குறிய. 93

குற்றியலுகரம்

நெடிலோடு ஆய்தம் உயிர்வலி மெலியிடைத்
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையூ ருகரம்
அஃகும் பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே. 94

ஐகார ஔகாரக் குறுக்கங்கள்

தற்சுட்டு அளபொழி ஐம்மூ வழியும்
நையும் ஔவும் முதலற் றாகும். 95

மகரக் குறுக்கம்

ண ன முன்னும் வஃகான் மிசையுமக் குறுகும். 96

ஆய்தக் குறுக்கம்

ல ள வீற் றியைபினும் ஆய்தம் அஃகும். 97

---

5. உருவம்

தொல்லை வடிவின எல்லா எழுத்துமாண்டு
எய்தும் எகர ஒகரமெய் புள்ளி. 98

---

6. மாத்திரை

எழுத்துக்களின் மாத்திரை

மூன்றுஉயி ரளபுஇரண் டாம்நெடி லொன்றே
குறிலோடு ஐஔக் குறுக்கம் ஒற்றளபு
அரைஒற்று இஉக் குறுக்கம் ஆய்தம்
கால்குறள் மஃகா னாய்த மாத்திரை. 99

மாத்திரை இன்னதென்பது

இயல்பெழு மாந்த ரிமைநொடி மாத்திரை. 100

மாத்திரைக்குப் புறனடை

ஆவியும் ஒற்றும் அளவிறந் திசைத்தலும்
மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றாதியின். 101

---

7. முதனிலை

மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள்

பன்னீ ருயிருங் க ச த ந ப ம வ ய
ஞ ங ஈ ரைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல். 102

பொதுவிதியுட் சிறப்புவிதி

உ ஊ ஒ ஓ வலவொடு வம்முதல். 103

அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ யம்முதல். 104

அ ஆ எ ஒவ்வோ டாகும் ஞம்முதல் 105

சுட்டியா எகர வினாவழி அவ்வை
ஒட்டி ஙவ்வு முதலா கும்மே. 106

---

8. இறுதிநிலை

மொழிக்கிறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள்

ஆவி ஞணநமன யரலவ ழளமெய்
சாயும் உகரம்நா லாறு மீறே. 107

சிலவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி

குற்றுயி ரளபி னீறாம் எகரம்
மெய்யோ டேலா தொந்நவ்வொ டாமௌக்
ககர வகரமோ டாகு மென்ப. 108

எழுத்தினது முதலும் ஈறும்

நின்றநெறி யேஉயிர் மெய்முத லீறே. 109

---

9. இடைநிலை மயக்கம்

க ச த ப ஒழித்த ஈரேழன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக்கு உடனிலை ரழஒழித் தீரெட்
டாகுமிவ் விருபான் மயக்கும் மொழியிடை
மேவும் உயிர்மெய் மயக்கள வின்றே. 110

வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்திற்குச் சிறப்புவிதி

ஙம்முன் கவ்வாம் வம்முன் யவ்வே. 111

ஞநமுன் தம்மினம் யகரமொ டாகும் 112

டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும் 113

ணனமுன் னினங்கச ஞபமய வவ்வரும். 114

மம்முன் பயவ மயங்கு மென்ப. 115

யரழ முன்னர் மொழிமுதல் மெய்வரும். 116

லளமுன் கசப வயஒன் றும்மே. 117

உடனிலை மெய்ம்மயக்கத்தின் சிறப்புவிதி

ரழஅல்லன தம்முன் றாமுடன் நிலையும். 118

தனிமெய்யுடன் தனிமெய்யாய் மயங்குவன இவை
மொழிக்கு உறுப்பாக மயங்காதன இவை

யரழவொற் றின்முன் கசதப ஙஞநம
ஈரொற் றாம்ரழத் தனிக்குறி லணையா. 119

செய்யுளில் ஈரொற்றாய் நிற்கும் எழுத்துக்கள்

லளமெய் திரிந்த னணமுன் மகாரம்
நைந்தீ ரொற்றாஞ் செய்யு ளுள்ளே. 120

முதனிலை இறுதிநிலை இடைநிலைகளுக்குப் புறனடை

தம்பெயர் மொழியின் முதலு மயக்கமும்
இம்முறை மாறியும் இயலு மென்ப. 121

---

10. போலி

மொழியிறுதிப் போலி

மகர இறுதி அஃறிணைப் பெயரின்
னகரமோ டுறழா நடப்பன வுளவே. 122

மொழிமுதற் போலியும் மொழியிடைப் போலியும்

அஐ முதலிடை யொக்குஞ் சஞயமுன். 123

மொழியிடைப் போலி

ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி
ஞஃகா னுறழு மென்மரு முளரே. 124

சந்தியக்கரம்

அம்முன் இகரம் யகர மென்றிவை
எய்தின் ஐயொத் திசைக்கும் அவ்வோடு
உவ்வும் வவ்வும் ஔவோ ரன்ன. 125

எழுத்தின் சாரியைகள்

மெய்க ளகரமும் நெட்டுயிர் காரமும்
ஐஔக் கானு மிருமைக் குறிலிவ்
இரண்டொடு கரமுமாஞ் சாரியை பெறும்பிற.

இவ்வியலுக்குப் புறனடை

மொழியாய்த் தொடரினு முன்னனைத் தெழுத்தே.

---

2. பதவியல்

பதம்

பதம் இன்னதென்பதும் அதன் வகையும்

எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருள்தரிற்
பதமாம் அதுபகாப் பதம்பகு பதமென
இருபா லாகி யியலு மென்ப. 128

ஓரெழுத்தொரு மொழி

உயிர்மவி லாறும் தபநவி லைந்தும்
கவசவி னாலும் யவ்வி லொன்றும்
ஆகும் நெடில்நொது ஆங்குறி லிரண்டோடு
ஓரெழுத் தியல்பதம் ஆறேழ் சிறப்பின. 129

தொடரெழுத்தொருமொழி

பகாப்பதம் ஏழும் பகுபதம் ஒன்பதும்
எழுத்தீ றாகத் தொடரு மென்ப. 130

பகாப்பதம்

பகுப்பாற் பயனற் றிடுகுறி யாகி
முன்னே யொன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர்வினை இடைஉரி நான்கும் பகாப்பதம். 131

பகுபதம்

பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணந் தொழிலின்
வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே. 132

பகுபத உறுப்புக்கள்

பகுதி விகுதி இடைநிலை சாரியை
சந்தி விகாரம் ஆறினும் ஏற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியுமெப் பதங்களும். 133

பகுதி

பகுதி இன்னதென்பது

தத்தம்
பகாப்ப தங்களே பகுதி யாகும். 134

பண்புப் பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி

செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை
வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை
திண்மை யுண்மை நுண்மை யிவற்றெதிர்
இன்மையும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே. 135

ஈறு போதல் இடையுகரம் இய்யாதல்
ஆதி நீடல் அடியகரம் ஐயாதல்
தன்னொற் றிரட்டல் முன்னின்ற மெய்திரிதல்
இனமிகல் இனையவும் பண்பிற் கியல்பே. 136

தெரிநிலைவினைப் பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி

நடவா மடிசீ விடுகூ வேவை
நொப்போ வெளவுரிஞ் உண்பொருந் திருந்தின்
தேய்பார் செல்வவ் வாழ்கே ளஃகென்று
எய்திய இருபான் மூன்று மீற்றவும்
செய்யெ னேவல் வினைப்பகாப் பதமே. 137

ஏவற்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி

செய்யென் வினைவழி விப்பி தனிவரிற்
செய்வியென் னேவல் வினையினீ ரேவல். 138

வினைப்பகுதிக்குப் புறனடை

விளம்பிய பகுதிவே றாதலும் விதியே. 139

விகுதி

அன்ஆன் அள்ஆள் அர்ஆர் பம்மார்
அஆ குடுதுறு என்ஏன் அல்அன்
அம்ஆம் எம்ஏம் ஓமொ டும்மூர்
கடதற ஐஆய் இம்மின் இர்ஈர்
ஈயர் கயவும் என்பவும் பிறவும்
வினையின் விகுதி பெயரினுஞ் சிலவே. 140

இடைநிலை

பெயரிடைநிலை

இலக்கியங் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பலிற்
பகுதி விகுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெய ரல்பெயர்க் கிடைநிலை யெனலே. 141

இறந்தகாலவினை இடைநிலை

தடறவொற் றின்னே யைம்பால் மூவிடத்து
இறந்த காலந் தருந்தொழி லிடைநிலை. 142

நிகழ்கால இடைநிலை

ஆநின்று கின்று கிறுமூ விடத்தின்
ஐம்பால் நிகழ்பொழு தறைவினை யிடைநிலை. 143

எதிர்கால இடைநிலை

பவ்வ மூவிடத் தைம்பா லெதிர்பொழுது
இசைவினை யிடைநிலை யாமிவை சிலஇல. 144

காலங்காட்டும் விகுதி

றவ்வொடு உகர வும்மைநிகழ் பல்லவுந்
தவ்வொ டிறப்பு மெதிர்வும் டவ்வொடு
கழிவுங் கவ்வொ டெதிர்வுமின் னேவல்
வியங்கோ ளிம்மா ரெதிர்வும் பாந்தஞ்
செலவொடு வரவுஞ் செய்யுநிகழ் பெதிர்வும்
எதிர்மறை மும்மையு மேற்கு மீங்கே. 145

வடமொழியாக்கம்

ஆரியமொழி தமிழில் வடமொழியாதல்

இடையில் நான்கு மீற்றி ரண்டும்
அல்லா அச்சுஐ வருக்கமுத லீறு
யவ்வாதி நான்மை ளவ்வாகு மையைம்
பொதுவெழுத் தொழிந்தநா லேழுந் திரியும். 146

ஆரியமொழி வடமொழியாதற்குச் சிறப்புவிதி

அவற்றுள்
ஏழாமுயி ரிய்யு மிருவுமை வருக்கத்
திடையின் மூன்று மவ்வம் முதலும்
எட்டே யவ்வு முப்பது சயவும்
மேலொன்று சடவு மிரண்டு சதவும்
மூன்றே யகவு மைந்திரு கவ்வும்
ஆவீ றையு மீயீ றிகரமும். 147

ரவ்விற் கம்முத லாமுக் குறிலும்
லவ்விற் கிம்முத லிரண்டும் யவ்விற்
கிய்யு மொழிமுத லாகிமுன் வருமே. 148

இணைந்தியல் காலை யரலக் கிகரமும்
மவ்வக் குகரமு நகரக் ககரமும்
மிசைவரும் ரவ்வழி யுவ்வு மாம்பிற. 149

தமிழெழுத்திற் சிறப்பெழுத்தும் பொது எழுத்தும்

றனழஎ ஒவ்வு முயிர்மெய்யு முயிரளபு
அல்லாச் சார்புந் தமிழ்பிற பொதுவே. 150

3. உயிரீற்றுப் புணரியல்

புணர்ச்சி

புணர்ச்சி இன்னதென்பது

மெய்யுயிர் முதலீ றுமிரு பதங்களும்
தன்னொடும் பிறிதொடும் அல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே. 151

அல்வழி வேற்றுமை இவையென்பது

வேற்றுமை ஐம்முத லாறும் அல்வழி
தொழில்பண்பு உவமை உம்மை அன்மொழி
எழுவாய் விளியீ ரெச்ச முற்றிடையுரி
தழுவு தொடரடுக் கெனஈ ரேழே. 152

இயல்பு புணர்ச்சி

விகார மனைத்து மேவல தியல்பே. 153

விகாரப் புணர்ச்சி

தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் விகாரம்
மூன்று மொழிமூ விடத்து மாகும். 154

செய்யுள் விகாரம்

வலித்தல் மெலித்தல் நீட்டல் குறுக்கல்
விரித்தல் தொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி.
ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே. 156

புணர்ச்சி விகாரத்தில் வருவதோரையம் ஒழித்தல்

ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்றும் உறப்பெறும். 157

பொதுப்புணர்ச்சி

எல்லா ஈற்றின் முன்னும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணர்தல்

எண்மூ எழுத்தீற் றெவ்வகை மொழிக்கும்
முன்வரும் ஞ ந ம ய வக்க ளியல்பும்
குறில்வழி யத்தனி யைந்நொது முன்மெலி
மிகலுமாம் ண ள ன ல வழிநத் திரியும். 158

பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயரீறு

பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெய்
வலிவரி னியல்பாம் ஆவி யரமுன்
வன்மை மிகாசில விகாரமாம் உயர்திணை. 159

வினாப்பெயர் விளிப்பெயர் முன் வல்லினம்

ஈற்றியா வினாவிளிப் பெயர்முன்வலி இயல்பே. 160

முன்னிலைவினை ஏவல்வினைமுன் வல்லினம்

ஆவி யரழ இறுதிமுன் னிலைவினை
ஏவல்முன் வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பே. 161

உயிரீற்றுச் சிறப்புப் புணர்ச்சி

உயிர்முன் உயிர் புணர்தல்

இ ஈ ஐ வழி யவ்வும் ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும் ஏமுனிவ் விருமையும்
உயிர்வரின் உடம்படு மெய்யென் றாகும். 162

வினாச்சுட்டின்முன் நாற்கணமும் புணர்தல்

எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்

பிறவரின் அவையுந் தூக்கிற் சுட்டு
நீளின் யகரமுந் தோன்றுதல் நெறியே. 163

குற்றியலுகரமுன்னுஞ் சில முற்றியலுகரமுன்னும்
உயிரும் யகரமும் புணர்தல்

உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும்
யவ்வரின் இய்யாம் முற்றுமற் றொரோவழி. 164

உயிரீற்றுமுன் வல்லினம்

உயிரீற்றின்முன் வல்லினம் புணர்தல்

இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன்
க ச த ப மிகும்விதவா தன மன்னே. 165

உயிரீற்றுச் சிலமரப்பெயர்முன் வல்லினம் புணர்தல்

மரப்பெயர் முன்னர் இனமெல் லெழுத்து
வரப்பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே. 166

அகர ஈற்றுச் சிறப்புவிதி

செய்யிய என்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்
பெயரி னெச்சமுற் றாறனுருபே
அஃறிணைப் பன்மை அம்மமுன் னியல்பே. 167

வாழிய என்பதன் ஈற்றின் உயிர்மெய்
ஏகலும் உரித்தஃ தேகினு மியல்பே. 168

சாவஎன் மொழியீற் றுயிர்மெய் சாதலும்விதி. 169

பலசில எனுமிவை தம்முன் தாம்வரின்
இயல்பு மிகலும் அகரம் ஏக
லகரம் றகர மாகலும் பிறவரின்
அகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற. 170

ஆகார ஈற்றுச் சிறப்புவிதி

அல்வழி யாமா மியாமுற்று முன்மிகா. 171

குறியதன் கீழ்ஆக் குறுகலும் அதனோடு
உகர மேற்றலும் இயல்புமாந் தூக்கின். 172

இகர ஈற்றுச் சிறப்புவிதி

அன்றி இன்றிஎன் வினையெஞ்சு இகரம்
தொடர்பினுள் உகர மாய்வரின் இயல்பே. 173

உரிவரின் நாழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட
மருவும் டகரம் உரியின் வழியே
யகரஉயிர் மெய்யாம் ஏற்பன வரினே. 174

சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இகர ஐகார ஈற்றுச் சிறப்புவிதி

அல்வழி இ ஐம் முன்ன ராயின்
இயல்பு மிகலும் விகற்பமு மாகும். 176

ஈகார ஈற்றுச் சிறப்புவிதி

ஆமுன் பகரவீ அனைத்தும்வரக் குறுகும்
மேலன அல்வழி யியல்பா கும்மே. 177

பவ்வீ நீமீ முன்னர் அல்வழி
இயல்பாம் வலிமெலி மிகலுமா மீக்கே. 178

முற்றுகர ஈற்றுச் சிறப்புவிதி

மூன்றாறு உருபெண் வினைத்தொகை சுட்டீறு
ஆகும் உகர முன்ன ரியல்பாம். 179

அதுமுன் வரும்அன் றான்றாந் தூக்கின். 180

குற்றுகர ஈற்றுச் சிறப்புவிதி

வன்றொட ரல்லன முன்மிகா அல்வழி. 181

இடைத்தொட ராய்தத் தொடரொற் றிடையின்
மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

நெடிலோடு உயிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுட்
டறஒற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே. 183

மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையில்
தம்மின வன்றொட ராகா மன்னே. 184

ஐஈற் றுடைக்குற் றுகரமு முளவே. 185

திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின்
நிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொற் றுநீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலும் ஆம்பிற. 186

தெங்குநீண் டீற்றுயிர் மெய்கெடுங் காய்வரின். 187

எண்ணிறை யளவும் பிறவும் எய்தின்
ஒன்று முதலெட் டீறா மெண்ணுள்
முதலீ ரெண்முதல் நீளும் மூன்றாறு
ஏழ்குறு கும்ஆறு ஏழல் லவற்றின்
ஈற்றுயிர் மெய்யும் ஏழ னுயிரும்
ஏகும் ஏற்புழி யென்மனார் புலவர். 188

ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக
இரண்ட னொற்றுயி ரேகஉவ் வருமே. 189

மூன்ற னுறுப்பு அழிவும் வந்தது மாகும். 190

நான்கன் மெய்யே லறவா கும்மே. 191

ஐந்தனொற் றடைவதும் இனமுங் கேடும். 192

எட்ட னுடம்புணவ் வாகும் என்ப. 193

ஒன்பா னொடுபத்து நூறும் ஒன்றின்
முன்னதி னேனைய முரணி ஒவ்வொடு
தகரம் நிறீஇப் பஃதகற்றி னவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிபபது நெறியே. 194

முதலிரு நான்காம் எண்முனர்ப் பத்தின்
இடையொற்று ஏக லாய்த மாகல்
என இரு விதியு மேற்கு மென்ப. 195

ஒருபஃ தாதிமுன் னொன்றுமுத லொன்பான்
எண்ணும் அவையூர் பிறவும் எய்தின்
ஆய்தம் அழியஆண் டாகுந் தவ்வே. 196

ஒன்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி
எண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தின்
ஈற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னும் இற்றும்
ஏற்ப தேற்கும் ஒன்பது மினைத்தே. 197

இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீற் றுயிர்மெய்
கரந்திட ஒற்று னவ்வாகு மென்ப. 198

ஒன்ப தொழித்தஎண் ஒன்பது மிரட்டின்
முன்னதின் முன்னல வோட உயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகல்நெறி. 199

ஊகார ஈற்றுச் சிறப்புவிதி

பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும். 200

ஏகார ஓகார ஈற்றுச் சிறப்புவிதி

இடைச்சொல் ஏஓ முன்வரி னியல்பே. 201

ஐகார ஈற்றுச் சிறப்புவிதி

வேற்றுமை யாயின் ஐகா னிறுமொழி
ஈற்றழி வோடுமம் மேற்பவு முளவே. 202

பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரின்
ஐபோ யம்மும் திரள்வரி னுறழ்வும்
அட்டுறின் ஐகெட்டந் நீள்வுமாம் வேற்றுமை. 203

——:(o):——

4. மெய்யீற்றுப் புணரியல்

மெய்யீற்றின்முன் உயிர்

உடல்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே. 204

தனிக்குறில் முன்னொற் றுயிர்வரின் இரட்டும். 205

மெய்யீற்றின்முன் மெய்

தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரந்
துன்னு மென்று துணிநரு முளரே. 206

ஞணநம லவளன ஒற்றிறு தொழிற்பெயர்
ஏவல் வினைநனி யவ்வன் மெய்வரின்
உவ்வுறும் ஏவ லுறுசில சில்வழி. 207
நவ்விறு தொழிற்பெயர்க்கு அவ்வுமாம் வேற்றுமை.

ணகர னகர ஈறு

ணனவல் லினம்வரட் டறவும் பிறவரின்
இயல்பு மாகும் வேற்றுமைக்கு அல்வழிக்கு
அனைத்துமெய் வரினும் இயல்பா கும்மே. 209

குறிலணைவு இல்லா ணனக்கள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே. 210

சாதி குழூஉப்பரண் கவண்பெய ரிறுதி
இயல்பாம் வேற்றுமைக்கு உணவெண் சாண்பிற
டவ்வா கலுமாம் அல்வழி யும்மே. 211

னஃகான் கிளைப்பெய ரியல்பும் அஃகான்
அடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே. 212

மீன்றவ் வொடுபொரூஉம் வேற்றுமை வழியே. 213

தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பும் மென்மை
மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரின்
ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலுமா மிருவழி. 214

மரம்அல் எகின்மொழி யியல்பும் அகரம்
மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும். 215

குயின்ஊன் வேற்றுமைக் கண்ணு மியல்பே. 216

மின்பின் பன்கன் தொழிற்பெய ரனைய
கன்னவ் வேற்று மென்மையோ டுறழும். 217

தன்என் என்பவற் றீற்றுனவ் வன்மையோடு
உறழும் நின்னீ றியல்பா முறவே. 218

மகர ஈறு

மவ்வீ றொற்றழிந்து உயிரீ றொப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும். 219

வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வும்
அல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முள. 220

நுந்தம்
எம் நம் மீறா மவ்வரு ஞநவே. 221

அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும். 222

ஈமுங்
கம்மும் உருமுந் தொழிற்பெயர் மானும்
முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே. 223

யரழ ஈறு

யரழ முன்னர்க் கசதப அல்வழி
இயல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலும் இனத்தோ டுறழ்தலும் விதிமேல். 224

தமிழவ் வுறவும் பெறும்வேற் றுமைக்கே
தாழுங் கோல்வந் துறுமே லற்றே. 225

கீழின்முன் வன்மை விகற்பமு மாகும். 226

லகர ளகர ஈறு

லளவேற் றுமையிற் றடவும் அல்வழி
அவற்றோ டுறழ்வும் வலிவரி னாமெலி
மேவி னணவும் இடைவரி னியல்பும்
ஆகும் இருவழி யானு மென்ப. 227

குறில்வழி லளத்தவ் வணையின் ஆய்தம்
ஆகவும் பெறூஉம் அல்வழி யானே. 228

குறில்செறி யாலள அல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடுமீ ரிடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரின்
இயல்புந் திரிபும் ஆவன வுளபிற. 229

லளஇறு தொழிற்பெய ரீரிடத்தும் உவ்வுறு
வலிவரி னல்வழி இயல்புமா வனவுள. 230

வல்லே தொழிற்பெயர் அற்றுஇரு வழியும்
பலகைநாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வுமாம். 231

நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும்
அல்வழி யானும் றகர மாகும். 232

இல்லெ னின்மைச் சொற்குஐ அடைய
வன்மை விகற்பமும் ஆகா ரத்தொடு
வன்மை யாகலு மியல்பு மாகும். 233

புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெயரு மானும். 234

வகர ஈறு

சுட்டு வகரம்மூ வினமுற முறையே
ஆய்தமு மென்மையு மியல்பு மாகும். 235

தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும். 236

வருமொழித் தகர நகரத் திரிபு

னலமுன் றனவும் ணளமுன் டணவும்
ஆகுந் தநக்கள் ஆயுங் காலே. 237

வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியை
உருபு புணர்ச்சியோடு மாட்டேறிதல்

உருபின் முடிபவை யொக்குமப் பொருளினும்.

புணரியல்களுக்குப் புறனடை

இடைஉரி வடசொலின் இயம்பிய கொளாதவும்
போலியும் மரூஉவும் பொருந்திய ஆற்றிற்கு
இயையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே. 239

---

5. உருபு புணரியல்

உருபுகள்

எட்டுருபுகளும் சாரும் இடவகையால்
இத்தனையாமென்பது

ஒருவ னொருத்தி பலரொன்று பலஎன
வருபெய ரைந்தொடு பெயர்முதல் இருநான்கு
உருபும் உறழ்தர நாற்பதாம் உருபே. 240

வேற்றுமைஉருபுகள் வருதற்குக்
காரணமும் வருமிடமும்

பெயர்வழித் தம்பொருள் தரவரும் உருபே. 241

ஐம்முதலிய ஆறுருபும் நிலைமொழி
வருமொழியோடு புணருமாறு

ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே. 242

சாரியை

சாரியை வருமாறு

பதமுன் விகுதியும் பதமும் உருபும்
புணர்வழி ஒன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலும் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும். 243

சாரியைகள் இவையென்பது

அன் ஆன் இன் அல் அற்று இற்று அத்து அம்
தம் நம் நும் ஏ அ உ ஐ குன
இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே. 244

உருபு புணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி

எல்லாம் என்பது இழிதிணை யாயின்
அற்றோ டுருபின் மேலும் உறுமே
அன்றேல் நம்மிடை யடைந்தற் றாகும். 245

எல்லாரும் எல்லீரும் என்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தம் நும் சாரப்
புல்லும் உருபின் பின்ன ரும்மே. 246

தான் தாம் நாம் முதல் குறுகும் யான் யாம்
நீ நீர் என் எம் நின் நும் ஆம்பிற
குவ்வின் அவ்வரும் நான்கா று இரட்டல. 247

ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே. 248

ஒன்று முதலெட் டீறா மெண்ணூர்
பத்தின்முன் ஆன்வரிற் பவ்வொற் றொழியமேல்
எல்லா மோடும் ஒன்பது மிற்றே. 249

வவ்விறு சுட்டிற்கு அற்றுறல் வழியே. 250

சுட்டின்முன் ஆய்த மன்வரிற் கெடுமே. 251

அத்தின் அகரம் அகரமுனை யில்லை. 252

புறனடை

சாரியைக்குப் புறனடை

*இதற்குஇது சாரியை யெனின்அளவு இன்மையின்
விகுதியும் பதமும் உருபும் பகுத்துஇடை
நின்ற எழுத்தும் பதமு மியற்கையும்
ஒன்ற வுணர்த்தல் உரவோர் நெறியே.* 253

நான்கு புணர்ச்சிக்கும் புறனடை

*விகுதி பதஞ்சா ரியைஉருபு அனைத்தினும்
உரைத்த விதியினோர்ந் தொப்பன கொளலே.* 254

வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்குப் புறனடை

*இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் தியல்பும்
உயர்திணை யிடத்து விரிந்துந் தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்றும்
அன்ன பிறவு மாகும்ஐ உருபே.* 255

*புள்ளியும் உயிரும் ஆயிறு சொல்முன்
தம்மி னாகிய தொழில்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமு மியல்பு மாகும்.* 256

எழுத்ததிகாரத்துக்குப் புறனடை

*இதற்குஇது முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.* 257

---

2. சொல்லதிகாரம்

1. பெயரியல்

கடவுள் வணக்கமும் அதிகாரமும்

முச்சகம் நிழற்றும் முழுமதி முக்குடை
அச்சுத னடிதொழுது அறைகுவன் சொல்லே. 258

சொல்லின் பொது இலக்கணம்
சொல் இன்னதென்பது

ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்று
இருதிணை ஐம்பாற் பொருளையுந் தன்னையும்
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே. 259

மூவகை மொழி

ஒருமொழி ஒருபொரு ளனவாம் தொடர்மொழி
பலபொரு ளனபொது இருமையு மேற்பன. 260

இருதிணை

மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை
மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவும் அஃறிணை. 261

ஐம்பால்

ஆண்பெண் பலரென முப்பாற்று உயர்திணை. 262
ஒன்றே பலஎன் றிருபாற்று அஃறிணை. 263

திணைபால்களுக்குப் புறனடை

பெண்மைவிட்டு ஆணவா வுவபேடு ஆண்பால்
ஆண்மைவிட்டு அல்லது அவாவுவ பெண்பால்
இருமையும் அஃறிணை யன்னவு மாகும். 264

மூன்றிடத்துஞ் சொற்றன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துதல்

படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற்
பெறப்படும் திணைபா லனைத்தும் ஏனை
இடத்து அவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே. 265

மூவிடம்

தன்மை முன்னிலை படர்க்கைமூ இடனே. 266

வழக்கு இன்னதென்பது

இலக்கணம் உடையது இலக்கணப் போலி
மரூஉவென் றாகு மூவகை யியல்பும்
இடக்க ரடக்கல் மங்கலம் குழூஉக்குறி
எனுமுத் தகுதியோடு ஆறும் வழக்கியல். 267

செய்யுள் இன்னதென்பது

பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிட னாக உணர்வினின்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள். 268

குறிப்பும் வெளிப்படையும்

ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந் தகுதி
ஆகு பெயர்அன் மொழிவினைக் குறிப்பே
முதல்தொகை குறிப்போ டின்ன பிறவும்
குறிப்பில் தருமொழி யல்லன வெளிப்படை. 269

சொற் பாகுபாடு

சொல் இத்தனை வகைப்படுமென்பது

அதுவே
இயற்சொல் திரிசொ லியல்பிற் பெயர்வினை
என இரண் டாகும் இடைஉரி யடுத்து
நான்கு மாம்திசை வடசொல னுகாவழி. 270

இயற்சொல்

செந்தமி ழாகித் திரியா தியார்க்கும்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய இயற்சொல். 271

திரிசொல்

ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் லாகியும்
பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் லாகியும்
அரிதுணர் பொருளன திரிசொல் லாகும். 272

திசைச்சொல்

செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்
ஒன்பதிற் றிரண்டினில் தமிழொழி நிலத்தினும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொ லென்ப. 273

வடசொல்

பொதுஎழுத் தானும் சிறப்பெழுத் தானும்
ஈரெழுத் தானு மியைவன வடசொல். 274

பெயர்ச்சொல்

பெயரின் பொது இலக்கணம்

இடுகுறி காரணம் மரபோடு ஆக்கம்
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்று

வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லிடத்தொன்று
ஏற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே. 275

உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்

அவற்றுள்
கிளைஎண் குழூஉமுதற் பல்பொருள் திணைதேம்
ஊர்வான் அகம்புறம் முதல நிலன்யாண்டு
இருது மதிநா ளாதிக் காலம்
தோள்குழல் மார்புகண் காது முதலுறுப்பு
அளவுஅறிவு ஒப்பு வடிவு நிறங்கதி
சாதி குடிசிறப் பாதிப் பல்குணம்
ஓத லீத லாதிப் பல்வினை
இவையடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றோடு
உற்ற னவ்வீறு நம்பி யாடூஉ
விடலை கோவேள் குரிசில் தோன்றல்
இன்னன ஆண்பெய ராகு மென்ப. 276

உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்

கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களுள்
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற ஈற்றவும்
தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே. 277

உயர்திணைப் பலர்பாற் பெயர்

கிளந்த கிளைமுத லுற்றரவ் வீற்றவும்
கள்ளொ டீற்றி னேற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும். 278

அஃறிணை ஒன்றன்பாற் பெயர்

வினாச்சுட் டுடனும் வேறு மாம்பொருள்
ஆதி யுறுதுச் சுட்டணை யாய்தம்
ஒன்றெனெண் ணின்னன ஒன்றன் பெயரே. 279

அஃறிணைப் பலவின்பாற் பெயர்

முன்ன ரவ்வொடு வருவை யவ்வும்
சுட்டிறு வவ்வுங் கள்ளிறு மொழியும்
ஒன்ற லெண்ணு முள்ள இல்ல
பல்ல சில்ல உள இல பலசில
இன்னவும் பலவின் பெயரா கும்மே. 280

அஃறிணை இருபாற் பொதுப்பெயர்

பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

இருதிணைப் பொதுப்பெயர்

முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்கும்
சினைமுதற் பெயரொரு நான்கும்முறை யிரண்டும்
தன்மை நான்கும் முன்னிலை யைந்தும்
எல்லாம் தாம்தா னின்னன பொதுப்பெயர். 282

முதற்பெயர்முதலிய நான்கையும் வகுத்தல்

ஆண்மை பெண்மை ஒருமை பன்மையின்
ஆமந் நான்மைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர். 283

திணைப்பொதுப்பெயர் பாற்பொதுவாதல்

அவற்றுள்
ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும். 284

தன்மை முன்னிலை படர்க்கைப் பெயர்கள்

தன்மை யான்நான் யாம்நாம் முன்னிலை
எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர்நீ
அல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனல்பொது. 285

தொழிற்பெயருக்கும் வினையாலணையும் பெயருக்கும் இடம் வகுத்தல்

வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையால்
அணையும் பெயரே யாண்டு மாகும். 286

பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்

தான்யான் நான்நீ ஒருமை பன்மைதாம்
யாம்நாம் எலாமெலீர் நீயிர்நீர் நீவிர். 287

எண்ணால்வரும் உயர்திணைப் பெயருக்குப் புறனடை

ஒருவ னொருத்திப் பெயர்மே லெண்ணில. 288

ஒருவ ரென்ப துயரிரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப. 289

ஆகுபெயர்

பொருள்முத லாறோ டளவைசொல் தானி
கருவி காரியங் கருத்த னாதியுள்
ஒன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன ஆகு பெயரே. 290

வேற்றுமை

வேற்றுமை இனைய என்பதும் இத்துணைய என்பதும்

ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்குமீ றாய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை. 291

வேற்றுமையின் பெயரும் முறையும்

பெயரே ஐஆல் குஇன் அதுகண்
விளியென் றாகும் அவற்றின் பெயர்முறை. 292

எழுவாயுருபு மற்றையுருபுகளை ஏற்றல்

ஆற னுருபும் ஏற்குமவ் வுருபே. 293

ஐ முதலிய உருபு ஏலாப் பெயர்கள்

நீயிர் நீவிர் நா னெழுவா யலபெறா. 294

பெயர் வேற்றுமை

அவற்றுள்
எழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே
வினைபெயர் வினாக்கொளல் அதன்பய னிலையே. 295

இரண்டாம் வேற்றுமை

இரண்டா வதனுருபு ஐயே அதன்பொருள்
ஆக்கல் அழித்தல் அடைதல் நீத்தல்
ஒத்தல் உடைமை யாதி யாகும். 296

மூன்றாம் வேற்றுமை

மூன்றா வதனுருபு ஆலா னோடொடு
கருவி கருத்தா உடனிகழ்வு அதன்பொருள். 297

நான்காம் வேற்றுமை

நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே
கொடைபகை நேர்ச்சி தகவுஅது வாதல்
பொருட்டுமுறை யாதியி னிதற்கிதெனல் பொருளே.

ஐந்தாம் வேற்றுமை

ஐந்தா வதனுருபு இல்லும் இன்னும்
நீங்கலொப்பு எல்லை யேதுப் பொருளே. 299

ஆறாம் வேற்றுமை

ஆற னொருமைக் கதுவும் ஆதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புஉறுப்பு

ஒன்றன் கூட்டம் பலவின் ஈட்டம்
திரிபி னாக்கம் ஆம்தற் கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே. 300

ஏழாம் வேற்றுமை

ஏழ னுருபுகண் ணாதி யாகும்
பொருள்முத லாறு மோரிரு கிழமையின்
இடனாய் நிற்ற லிதன்பொரு ளென்ப. 301

கண்முதலிய உருபுகள்

கண்கால் கடையிடை தலைவாய் திசைவயின்
முன்சார் வலமிட மேல்கீழ் புடைமுதல்
பின்பாடு அளைதேம் உழைவழி யுழியுளி
உள்ளகம் புறமில் லிடப்பொரு ளுருபே. 302

எட்டாம் வேற்றுமை

எட்ட னுருபே எய்துபெய ரீற்றின்
திரிபு குன்றல் மிகுத லியல்புஅயல்
திரிபு மாம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே. 303

விளிக்கப்படு பெயர்கள்

இ உ ஊவோடு ஐ ஓ ன ள ர ல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரல் லிவற்றொடு
ணஃகா னவீ றாகும் பொதுப்பெயர்
ஞநஒழி யனைத்தீற் றஃறிணை விளிப்பன. 304

பொதுவாகிய விளியுருபு

இம்முப் பெயர்க்கண் ணியல்பும் ஏயும்
இகர நீட்சியும் உருபா மன்னே. 305

விளியுருபுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி

ஐயிறு பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் ஆவும்
உருபாம் அல்லவற் றாயு மாகும். 306

ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்
அளபீ றழிவு அயல் நீட்சி யதனொடு
ஈறு போத லவற்றொடு ஓவுறல்
ஈறழிந்து ஓவுறல் இறுதியவ் வாதல்
அதனொடு அயல்திரிந்து ஏயுறல்ஈ றழிந்து
அயலே யாதலும் விளியுரு பாகும். 307

ளஃகா னுயர்பெயர்க் களபுஈ றழிவு அயல்
நீட்சி யிறுதி யவ்வொற் றாதல்
அயலில் அகரமே யாதலும் விளித்தனு. 308

ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ வீற்றயல்
அகரம் இஈ யாத லாண்டைஆ
ஈயாத லதனொடு ஏயுற லீற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதனயல் நீடல்
ஈற்றி னீருற லிவையுமீண் டுருபே. 309

லகாரஈற் றுயர்பெயர்க்கு அளபயல் நீட்சியும்
யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே. 310

னவ்வீற் றுயர்திணை யல்விரு பெயர்க்கண்
இறுதி யழிவத னொடுஅயல் நீட்சி. 311

ளவீற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண்
ஈற்றயல் நீட்சியும் உருபா கும்மே. 312

விளியுருபுகளுக்குப் புறனடை

ஆண்மையி னியல்பும்ஈ றழிவும் சேய்மையின்
அளபும் புலம்பின் ஓவு மாகும். 313

விளியுருபு ஏலாப் பெயர்கள்

நுவ்வொடு வினாச்சுட் டுற்ற ன ள ர
வை துத் தாந்தா னின்னன விளியா. 314

முதல்சினைத் தொடர்பின்கண் அவ்விரண்டினும் இரண்டனுருபு வாராதெனல்

முதலை ஐயுறிற் சினையைக் கண்ணுறும்
அதுமுதற் காயிற் சினைக்குஐ யாகும். 315

ஐயுருபு முதல் சினையிரண்டினும் வாராமைக்குக்காரணமும் மேலைச் சூத்திரப்பொருளோடு இப்பொருளைப் பிண்டப்பொருளுக்கும் ஏற்பித்தலும்

முதலிவை சினையிவை யெனவே று ளவில
உரைப்போர் குறிப்பின அற்றே பிண்டமும். 316

உருபு மயக்கம்

யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்செல் மருங்கின் வேற் றுமை சாரும். 317

சில வேற்றுமையுருபு செய்யுளிடத்துத் திரிந்துவருதல்

ஐ ஆன்குச் செய்யுட்கு அவ்வு மாகும்
ஆகா அஃறிணைக்கு ஆனல் லாதன. 318

எட்டுவேற்றுமைக்கும் முடிக்குஞ்சொல்

எல்லை யின்னும் அதுவும் பெயர்கொளும்
அல்ல வினைகொளும் நான்கே ழிருமையும்
புல்லும் பெரும்பாலும் என்மனார் புலவர். 319

2. வினையியல்

வினைச்சொல்

தெரிநிலைவினைச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்

செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலம்
செய்பொரு ளாறுந் தருவது வினையே. 320

குறிப்புவினைச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்

பொருள்முத லாறினுந் தோற்றிமுன் னறனுள்
வினைமுதல் மாத்திரை விளக்கல்வினைக் குறிப்பே.

வினைச்சொற்களின் பகுப்பு

அவைதாம்
முற்றும் பெயர்வினை எச்சமு மாகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும். 322

வினைமுற்று

வினைமுற்று இனையவென்பது

பொதுஇயல்பு ஆறையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதலறு பெயரலது ஏற்பில முற்றே, 323

தெரிநிலைவினைமுற்றின் பாகுபாடு

ஒருவன்முத லைந்தையும் படர்க்கை யிடத்தும்
ஒருமைப் பன்மையைத் தன்மைமுன் னிலையினும்
முக்கா லத்தினு முரண முறையே
மூவைந் திருமூன் றுறுய் முற்று
வினைப்பத மொன்றே மூவொன் பானும். 324

ஆண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று

அன்ஆ னிறுமொழி ஆண்பாற் படர்க்கை. 325

பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று

அள் ஆ ளிறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை. 326

பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று

அர் ஆர் பவ்வூ ரகரமா ரீற்ற
பல்லோர் படர்க்கைமார் வினையொடு முடிமே. 327

ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று

துறுடுக் குற்றிய லுகர ஈற்ற
ஒன்றன் படர்க்கைடுக் குறிப்பி னாகும். 328

பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று

அ ஆ ஈற்ற பலவின் படர்க்கை
ஆவே எதிர்மறைக் கண்ண தாகும். 329

இருதிணைப் பொதுவினை

தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறில்லை
உண்டீ ரெச்சம் இருதிணைப் பொதுவினை. 330

தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

குடு துறு என்னுங் குன்றிய லுகரமோடு
அல் அன் என் ஏன் ஆகு மீற்ற
இருதிணை முக்கூற்று ஒருமைத் தன்மை. 331

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று

அம் ஆம் என்பன முன்னிலை யாரையும்
எம் ஏம் ஓமிவை படர்க்கை யாரையும்
உம் ஊர் கடதற இருபா லாரையும்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை. 332

வினையுடனு முடியுந் தன்மை வினைமுற்றுக்கள்

செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே. 333

உளப்பாட்டுப் பன்மை முன்னிலை

முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை. 334

முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று

ஐயா யிகர ஈற்ற மூன்றும்
ஏவலின் வருஉம் எல்லா ஈற்றவும்
முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே. 335

முன்னிலை முன்ன ரீயும் ஏயும்
அந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே. 336

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று

இர்ஈ ரீற்ற இரண்டும் இருதிணைப்
பன்மை முன்னிலை மின்னவற் றேவல். 337

வியங்கோள் வினைமுற்று

கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்
இயலும் இடம்பா லெங்கு மென்ப. 338

வேறு, இல்லை, உண்டு

வேறில்லை யுண்டைம் பால்மூ விடத்தன. 339

பெயரெச்சம்

பெயரெச்சம் இனையவென்பது

செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே. 340

செய்யுமென் எச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி

செய்யுமென் எச்சஈற் றுயிர்மெய் சேறலுஞ்
செய்யுநள் உம்உந்து ஆகலும் முற்றேல்
உயிரு முயிர்மெய்யும் ஏகலு முளவே. 341

வினையெச்சம்

வினையெச்சம் இனையவென்பது

தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை
ஒழிய நிற்பது வினையெச் சம்மே. 342

வினையெச்ச வாய்பாடுகள்

செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யூச்
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற
ஐந்தொன் றாறுமுக் காலமு முறைதரும். 343

வினையெச்சங்களுக்கு முடிபு வேறுபாடு

அவற்றுள்
முதலில் நான்கும் ஈற்றில் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற. 344

வினைமுதல் கோள்ளுமென்றவற்றிற்கு ஒரு புறனடை

சினைவினை சினையொடும் முதலொடுஞ் செறியும். 345

சொல்திரி யினும்பொருள் திரியா வினைக்குறை. 346

ஒழிபு

வினைக் குறிப்பு

ஆக்க வினைக்குறிப்பு ஆக்கமின்று இயலா. 347

செய்யுமென் முற்று

பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்
செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே. 348

பாற் பொதுவினை

யாரென் வினாவினைக் குறிப்புஉயர் முப்பால். 349

எவனென் வினாவினைக் குறிப்புஇழி இருபால். 350

இருவகை முற்றிற்கும் ஒரு புறனடை

வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலும்
குறிப்புமுற்று ஈரெச்ச மாகலு முளவே. 351

——:(o):——

3. பொதுவியல்

இது முன்வந்த பெயருக்கும் வினைக்கும் பின்வரும்
இடைக்கும் உரிக்கும் பொதுவிலக்கணங்களைக்
கூறுவது

பாற்பொதுமை நீங்குநெறி

இருதிணை ஆண்பெண்ணுள் ஒன்றனை யொழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே. 352

பெயர் வினையிடத்து ஈற்றயல் திரிதல்

பெயர்வினை யிடத்து ன ள ர ய ஈற்றயல்
ஆஓ ஆகலுஞ் செய்யு ளுரித்தே. 353

உருபும் வினையீறும் எதிர்மறையினுந் திரியாமை.

உருபும் வினையும் எதிர்மறுத்து உரைப்பினுந்
திரியா தத்தமீற் றுருபி னென்ப. 354

உருபும் வினையும் அடுக்கிமுடிதல்

உருபுபல அடுக்கினும் வினைவே றடுக்கினும்
ஒருதம் எச்சம் ஈறுற முடியும். 355

இடைப் பிறவரல்

உருபு முற்றீ றெச்சங் கொள்ளும்
பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமாம் ஏற்பன. 356

முடிக்குஞ் சோல் நிற்குமிடம்

எச்சப் பெயர்வினை எய்தும் ஈற்றினும். 357

ஒருமோழி வேறுென்றை அமைத்தல்

ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே. 358

திணைபாலிடப் போதுமை நீங்கு நெறி

பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கும்
மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே. 359

எச்சங்களின் முடிபு

பெயர்வினை உம்மைசொற் பிரிப்பென ஒழியிசை
எதிர்மறை இசையெனுஞ் சொல்லொழிபு ஒன்பதுங்
குறிப்புந் தத்தம் எச்சங் கொள்ளும். 360

தொகைநிலைத் தொடர்மொழி

தோகைநிலைத் தோடர்மோழி இனையவேன்பது

பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை
முதலிய பொருளின் அவற்றி னுருபிடை

ஒழிய இரண்டு முதலாத் தொடர்தொரு
மொழிபோல் நடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொல்

தொகைநிலைத் தொடர்ப் பாகுபாடு

வேற்றுமை வினைபண்பு உவமை உம்மை
அன்மொழி யெனஅத் தொகையா றாகும். 362

வேற்றுமைத் தொகை

இரண்டு முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே. 363

வினைத் தொகை

காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை. 364

பண்புத் தொகை

பண்பை விளக்கும் மொழிதொக் கனவும்
ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை. 365

உவமத் தொகை

உவம உருபிலது உவமத் தொகையே. 366

உவம உருபுகள்

போலப் புரைய ஒப்ப உறழ
மானக் கடுப்ப இயைய ஏய்ப்ப
நேர நிகர அன்ன இன்ன
என்பவும் பிறவும் உவமத் துருபே. 367

உம்மைத் தொகை

எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல்
எனுநான் களவையு ளும்மிலது அத்தொகை. 368

அன்மொழித் தொகை

ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி.

தொகைநிலைத் தொடர் மொழிகளிற் பொருள்சிறக்கும் இடங்கள்

முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

இடத்தொகை பெயர்த்தொகைகட்கு வேறுபாடறிகுறி

வல்லொற்று வரினே யிடத்தொகை யாகும்
மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்.

உம்மைத்தொகைக்குப் புறனடை

உயர்திணை உம்மைத் தொகைபல ரீறே. 372

தொகைநிலைத் தொடர் மொழிகள் பலபொருள் படுதல்

தொக்குழி மயங்குந இரண்டு முதலேழ்
எல்லைப் பொருளின் மயங்கு மென்ப. 373

தொகாநிலைத் தொடர்மொழி

முற்றீ ரெச்சம் எழுவாய் விளிப்பொருள்
ஆறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை. 374

வழாநிலை வழுவமைதி

வழு விகற்பங்கள்

திணையே பாலிடம் பொழுது வினாஇறை
மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே. 375

திணையொடு வினாவிடையும் பாலொடு வினாவிடையும் வழுவாமற் காத்தல்

ஐயந் திணைபா லவ்வப் பொதுவினும்
மெய்தெரி பொருள்மே லன்மையும் விளம்புப.

திணை வழுவமைதி

உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள்முத லாறும்
அதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின. 377

திணைபால்மரபு வழுவமைதி

திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும்
மிகவினும் இழிபினும் ஒருமுடி பினவே. 378

திணைபால் வழுவமைதி

உவப்பினும் உயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினும்
இழிப்பினும் பால்திணை யிழுக்கினு மியல்பே. 379

பாலிட வழுவமைதி

ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையும்
ஓரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே. 380

இடம் வழுவாமற் காத்தல்

தரல்வரல் கொடைசெலல் சாரும் படர்க்கை
எழுவா யிரண்டும் எஞ்சிய ஏற்கும். 381

காலம்

இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால மூன்றே. 382

கால வழுவமைதி

முக்கா லத்தினும் ஒத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே. 383

விரைவினு மிகவினுந் தெளிவினும் இயல்பினும்
பிறழவும் பெறாஉமுக் காலமும் ஏற்புழி. 384

அறுவகை வினா

அறிவுஅறி யாமை ஐயுறல் கொளல்கொடை
ஏவல் தரும்வினா ஆறும் இழுக்கார். 385

எண்வகை விடை

சுட்டு மறைநே ரேவல் வினாதல்
உற்றது உரைத்தல் உறுவது கூறல்
இனமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளிறுதி
நிலவிய ஐந்துமப் பொருண்மையி னேர்ப. 386

வினாவிடைகளின் முதல்சினை வழுவாமை

வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினைமுதல். 387

மரபு

எப்பொரு ளெச்சொலின் எவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதல் மரபே. 388

மரபு வழாநிலை

வேறுவினைப் பல்பொருள் தழுவிய பொதுச்சொலும்
வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.

வினைசார்பு இனமிட மேவி விளங்காப்
பலபொரு ளொருசொற் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

எழுத்தியல் திரியாப் பொருள்திரி புணர்மொழி
இசைத்திரி பாற்றெளிவு எய்து மென்ப. 391

மரபு வழாநிலையும் வழுவமைதியும்

ஒருபொருள் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
ஒருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி. 392

திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரொடு
இயற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே. 393

படர்க்கை முப்பெயரொடு அணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க் கெங்கும்
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி. 394

அசைநிலை பொருள்நிலை யிசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும். 395

மரபு வழாநிலை

இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற்பிரிந்து இசையா. 396

ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில வரையார். 397

மரபு வழுவமைதி

ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின்வழா. 398

மரபு வழுவாமற் காத்தல்

இனைத்தென் றறிபொரு ளுலகின் இலாப் பொருள்
வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும். 399

மரபு வழுவமைதி

செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே.

மரபு வழுவாமற் காத்தலும் மரபு வழுவமைதியும்

பொருள்முத லாறும் அடைசேர் மொழியினம்
உள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும். 401

மரபு வழுவாமற் காத்தல்

அடைமொழி யினமல் லதுந்தரும் ஆண்டுறின். 402

மரபு வழுவாமற்காத்தலும் மரபு வழுவமைதியும்.

அடைசினை முதல்முறை யடைதலு மீரடை
முதலோ டாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலும் மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

மரபு வழுவமைதி

இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல். 404

மரபு வழுவாமற் காத்தலும் வழுவமைதியும்

காரண முதலா ஆக்கம் பெற்றும்
காரண மின்றி ஆக்கம் பெற்றும்
ஆக்க மின்றிக் காரணம் அடுத்தும்
இருமையும் இன்றியு மியலுஞ் செயும்பொருள். 405

மரபு வழுவாமற் காத்தல்

தம்பா லில்லது இல்லெனி னினனாய்
உள்ளது கூறி மாற்றியும் உள்ளது
சுட்டியும் உரைப்பர் சொற்சுருங் குதற்கே. 406

ஈ தா கொடுஎனும் மூன்றும் முறையே
இழிந்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை. 407

மரபு வழுவமைதி

முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே. 408

கேட்குந போலவும் கிளக்குந போலவும்
இயங்குந போலவும் இயற்றுந போலவும்
அஃறிணை மருங்கினும் அறையப் படுமே. 409

உருவக உவமையில் திணைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர் கொளலே. 410

பொருள் கோள்

பொருள்கோளின் பெயருந் தொகையும்

யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண்
தாப்பிசை அளைமறி பாப்புக் கொண்டுகூட்டு
அடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே. 411

யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோள்

மற்றைய நோக்காது அடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுகுமஃ தியாற்றுப் புனலே. 412

மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள்

ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கல்மொழி மாற்றே. 413

நிரனிறைப் பொருள்கோள்

பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரல்நிறீஇ முறையினும் எதிரினும்
நேரும் பொருள்கோள் நிரனிறை நெறியே. 414

பூட்டுவிற் பொருள்கோள்

எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முள்
பொருள்நோக் குடையது பூட்டுவில் லாகும். 415

தாப்பிசைப் பொருள்கோள்

இடைநிலை மொழியே ஏனையீ ரிடத்தும்
நடந்து பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை. 416

அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோள்

செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோ ளளைமறி பாப்பே. 417

கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்

யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே. 418

அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள்

ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறும் அடியவும்
யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை
மாட்சியு மாறா அடியவும் அடிமறி. 419

4. இடையியல்

இடைச் சொல்லின் பொது இலக்கணம்

வேற்றுமை வினைசா ரியையொப் புருபுகள்
தத்தம் பொருள இசைநிறை அசைநிலை
குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றனித்திய லின்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்து
ஒன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

இடைச்சொற் பொருள்கள்

தெரிநிலை தேற்றம் ஐயம்முற்று எண்சிறப்பு
எதிர்மறை யெச்சம் வினாவிழைவு ஒழியிசை
பிரிப்புக் கழிவுஆக்கம் இன்னன இடைப்பொருள்.

ஏகார இடைச்சொல்

பிரிநிலை வினாஎண் ணீற்றசை தேற்றம்
இசைநிறை யெனவா றேகா ரம்மே. 422

ஓகார இடைச்சொல்

ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவுஅசை நிலைபிரிப் பெனஎட் டோவே. 423

என, என்று இடைச்சொற்கள்

வினைபெயர் குறிப்பிசை எண்பண் பாறினும்
எனஎன்று மொழிவரும் என்றும் அற்றே. 424

உம்மை இடைச்சொல்

எதிர்மறை சிறப்பையம் எச்சமுற் றளவை
தெரிநிலை யாக்கமோ டும்மை எட்டே. 425

முற்றும்மைக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி

முற்றும்மை ஒரோவழி எச்சமு மாகும். 426

எச்ச உம்மைக் காவதோர் விதி

செவ்வெண் ஈற்றதாம் எச்ச வும்மை. 427

சில எண்ணிடைச்சொற்களுக் காவதோர் இலக்கணம்

பெயர்ச்செவ் வெண்ண என்றா எனாஎண்
நான்குந் தொகைபெறும் உம்மையென் றெனவோடு
இந்நான் கெண்ணுமஃ தின்றியு மியலும். 428

சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி

என்றும் எனவும் ஒடுவும் ஒரோவழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும். 429

பெயரொடு வரும் இடைச்சொற்கள் வினையொடும் வருமாறு

வினையொடு வரினுமெண் ணினைய ஏற்பன. 430

தில்லிடைச்சொல்

விழைவே காலம் ஒழியிசை தில்லே. 431

மன்னிடைச்சொல்

மன்னே அசைநிலை ஒழியிசை ஆக்கங்
கழிவு மிகுதி நிலைபே றாகும். 432

மற்றென்னும் இடைச்சொல்

வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே. 433

முன்னதற்கோர் புறனடை

மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம். 434

கொல்லிடைச்சொல்

கொல்லே ஐயம் அசைநிலைக் கூற்றே. 435

ஒடு, தெய்ய

ஒடுவுந் தெய்யவும் இசைநிறை மொழியே. 436

அந்தில், ஆங்கு

அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளவ்வே. 437

அம்ம இடைச்சொல்

அம்ம உரையசை கேண்மினென் றாகும். 438

வியங்கோளசை

மாஎன் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல். 439

முன்னிலையசைச்சொல்

மியாஇக மோமதி அத்தைஇத்தை
வாழிய மாளஈ யாழமுன் னிலையசை. 440

எல்லா இடத்தும் வரும் அசைச்சொல்

யாகா பிறபிறக்கு அரோபோ மாதுஇகும்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்துஇட்டு
அன்றாந் தாந்தான் கின்றுநின் றசைமொழி. 441

5. உரியியல்

உரிச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்

பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட் குரியன உரிச்சொல். 442

பண்பிது என்பது

உயிருயி ரல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே. 443

உயிர்ப்பொருள்

மெய்ந்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளின்
ஒன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலின்
ஓரறி வாதியா வுயிரைந் தாகும். 444

ஓரறிவுயிர்

புல்மரம் முதலஉற்று அறியுமோர் அறிவுயிர். 445

ஈரறிவுயிர்

முரள்நந்து ஆதிநா அறிவொடீ ரறிவுயிர். 446

மூவறிவுயிர்

சிதலெறும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர். 447

நாலறிவுயிர்

தும்பிவண் டாதிகண் ணறிவின்நா லறிவுயிர். 448

ஐயறிவுயிர்

வானவர் மக்கள் நரகர் விலங்குபுள்
ஆதிசெவி யறிவோ டையறி வுயிரே. 449

உயிரல்லாத பொருள்

உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்தும் உயிரல் பொருளே. 450

முன்னதற்கு ஒரு புறனடை

ஒற்றுமை நயத்தின் ஒன்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடலுயிர். 451

உயிர்ப்பொருள்களின் குணப்பண்பு

அறிவு அரு ளாசை யச்சம் மானம்
நிறைபொறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல்
நினைவு வெறுப்புவப் பிரக்கநாண் வெகுளி
துணிவு அழுக் காறன்பு எளிமை யெய்த்தல்
துன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமதம்
மறவி யினைய உடல்கொ ளுயிர்க்குணம். 452

உயிர்ப் பொருள்களின் தொழிற்பண்பு

துய்த்தல் துஞ்சல் தொழுத லணிதல்
உய்த்த லாதி உடலுயிர்த் தொழிற்குணம். 453

உயிரல் பொருள்களின் குணப்பண்பு

பல்வகை வடிவுஇரு நாற்றம்ஐ வண்ணம்
அறுசுவை யூறெட் டுயிரல் பொருட்குணம். 454

இருபொருள்களுக்கும் பொதுவாகிய தொழிற்பண்பு

தோன்றல் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல்
நீங்க லடைதல் நடுங்க லிசைத்தல்
ஈத னின்னன இருபொருட் டொழிற்குணம். 455

ஒருகுணந் தழுவிய உரிச்சொல்

சால உறுதவ நனிகூர் கழிமிகல். 456

பலகுணந் தழுவிய உரிச்சொல்

கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
விரையே விளக்கம் அச்சஞ் சிறப்பே
விரைவே மிகுதி புதுமை யார்த்தல்
வரைவே மன்றல் கரிப்பி னாகும். 457

ஒருகுணந் தழுவிய உரிச்சொல்

மாற்றம் நுவற்சிசெப் புரைகரை நொடியிசை
கூற்றுப் புகறல் மொழிகிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே. 458

முழக்குஇரட் டொலிகலி இசைதுவை பிளிறிரை
இரக்கழுங் கியம்ப லிமிழ்குளி றதிர்குரை
கனைசிலை சும்மை கௌவை கம்பலை
அரவ மார்ப்போ டின்னன ஓசை. 459

இவ்வியலுக்குப் புறனடை

இன்ன தின்னுழி யின்னண மியலும்
என்றிசை நூலுட் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலிற் பிங்கல முதலா
நல்லோ ருரிச்சொலின் நயந்தனர் கொளலே. 460

இவ்வதிகாரத்துக்குப் புறனடை

சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்தும்
முற்ற மொழிகுறின் முடிவில ஆதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவும்
தெற்றென வுணர்தல் தெள்ளியோர் திறனே. 461

இந்நூலுக்குப் புறனடை

பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே. 462

நன்னூல்

முற்றும்